

[Lykketoft]

Alligevel ser vi nu en minister, der prøver at tegne et billede af sig selv som den skumfødte Venus, en mand, der først lige er dukket op i dansk politik, og som har en hel masse mangel på ansvar for fortiden og en hel masse muligheder for at gøre det ti gange bedre end alle sine forgængere og alle tidligere politiske flertal i Tinget.

Det er en minister, der kun regner med at sidde få måneder, der taler sådan. Ellers ville han nemlig blive ramt i nakken af en kæmpemæssig kølle: Alt det, han ikke kan indfri af de forventninger, han går rundt og skaber. Af den ene grund kunne jeg i og for sig ønske mig, at skatteminister Fogh Rasmussen fik lov til at sidde mere end nogle få måneder, men af andre og langt vigtigere grunde er jeg nødt til at sige, at det martyrium får han måske lov til at leve lidt på, at heller ikke han fik lejlighed til at gennemføre eller forsøge at gennemføre alt det, alle andre er blevet forhindret i.

Dernæst kan man spørge sig selv, hvorfor skatteministeren egentlig syntes, at vi kunne spille flere timer af Folketingets tid på at snakke om disse to makværker, lovforslag nr. L 189 og nr. L 190. Jeg opfatter det sådan, at det er udtryk for, at Venstre var utilpas ved regeringens finanslovsforlig med Socialdemokraterne. Venstres skatteminister skulle have en eller anden vimpel, et stykke demonstrationspolitik, og det blev så til det her, som jeg godt vil gentage er skamløst, er grotesk, og som heldigvis også er blevet konstateret som værende uden politiske muligheder. Det bliver ikke mindre skamløst, ikke mindre grotesk af, at skatteministeren, viser det sig, ser det i sammenhæng med, at han oveni vil lave store lempelser af formueskatten.

Dette at lægge sådan noget frem, som man godt ved ikke har politiske muligheder, er endnu et eksempel på, at skatteministeren prøver at udføre det halsbrækkende akrobatnummer at være regering og opposition samtidig. Det er meget morsomt et stykke tid, men det bliver trættende i det lange løb.

Det er også trættende i det lange løb at høre skatteministeren holde taler om, hvor stor en verdensmester han bliver ikke alene i forenkling, men også i at sænke skattetrykket, hvis han skal fortsætte i den regering, der har nået den hidtidige verdensrekord i skattetryk.

Så er det selvfølgelig gribende, og det er oplysende, og det skal kommunikeres ud til befolkningen, at Venstres skatteminister mener, at det dér med medarbejdermedejendomsret er Storm P.-modeller. Det skal vi have kommunikeret ud. Det synes jeg er en vigtig oplysning.

Og så skal jeg sige noget andet til skatteministeren. Han kom med et stort set rigtigt citat om nytten af store virksomheder. Det var bare den forkerte person, han citerede. Det var nemlig ikke hr. Lykketoft, der havde sagt det. Det var den konservative finansminister, hr. Palle Simonsen, der havde sagt det. Derfor var det et meget interessant indlæg i regeringens interne polemik. Jeg skal finde citatet af finansminister Palle Simonsen frem til skatteministeren, hvis det er ønsket, for det var næsten et ordret citat af, hvad finansministeren har sagt og skrevet.

Det er en frækhed uden lige at stå herop og påstå, at Socialdemokratiet er modstander af selveje i dansk landbrug, i dansk detailhandel, i dansk håndværk, i dansk industri. Det er forkert. Skatteministeren ved, det er forkert. Det er et af de dér insinuerende felttog, som jeg synes der er for meget af i skatteministerens politiske stil, og som kan betyde, at selv om han er en ung mand, så bliver han måske ikke helt så gammel i dansk politik, som han gerne ville være.

Det er forkert, at Socialdemokratiet er modstander af selveje. Socialdemokratiet er tilhænger af selveje, men vi er også tilhængere af, at skal der ske generationsmæssige likviditetslempelser, så skal det være, uanset om det er familien, der overtager det, uanset om der er dødsfald eller det sker i levende live, og uden at man cementerer skævheder i syvende led.

Jeg vil godt sige til afslutning, at jeg er glad for, at CD holdt sig væk. Det tager jeg som et symptom på, at de er imod forslagene. Jeg er glad for, at Kristeligt Folkeparti havde så lav cigarføring. Det tager jeg som udtryk for, at de er ubekvemte ved forslagene. Og jeg er glad for, at De Radikale tog afstand fra dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.